

Boerinnen leren van boerinnen

Bij de boerinnenclub 'tussen Gooi en Amstel' vulde collega-boerin Lisanne Oskam uit Leusden een avond. Het was een feest van herkenning. Over de vrijheid van robotmelken, de uitdagingen van een tweede tak en Twitter als pr-middel. Lisanne Oskam: 'Mensen vinden het razend interessant om te weten wat er op een melkveebedrijf gebeurt.'

TEKST ALICE BOOIJ

Een driedaagse trip naar Denemarken, een bedrijfsbezoek op een geitenmelkbedrijf, maar ook samen naar het theater en een verrassingsavond met de mannen. De agenda van de boerinnenclub 'tussen Gooi en Amstel' is bijzonder gevarieerd. 'We wisselen inhoudelijke informatie af met gezellige avonden', aldus voorzitter Willy Nagel, die vertelt dat de club inmiddels bijna 25 jaar bestaat. 'We wilden niet met onze moeders en schoonmoeders mee naar de plattelandsvrouwenvereniging, dus toen hebben we onze eigen club opgericht.'

Inmiddels zijn de boerinnen zo'n vijftig jaar en blijft de animo voor de boerinnenclub met twintig

leden groot. 'We hebben nog een kleine wachtlijst, er passen nu eenmaal niet meer mensen in een woonkamer.'

Drukke agenda

Op maandagavond 20 februari is de kamer bij Gerda van Lindenberg uit Nigtevecht dan ook weer overvol. Boerin Lisanne Oskam uit Leusden vertelt over haar werk als boerin, moeder en kennismakelaar bij de Melkvee Academie, een landelijk kennisnetwerk voor melkveehouders. 'In de zomer ben ik druk met excursies op ons bedrijf en in de winter ben ik als zzp'er actief bij de Melkvee Academie.' De boerinnen herkennen zich in de drukke agenda

van Lisanne. Veel van hen werken mee op het bedrijf en/of hebben een tweede tak. 'Hoe doe je dat met de kinderen?', luidt dan ook de vraag. 'Ik heb gelukkig goede oppas', reageert Lisanne, die kinderen heeft in de leeftijd van één tot zes jaar. 'Vooral mei, juni en september zijn drukke maanden, dan overlappen de activiteiten elkaar. Mijn man wordt er dan niet altijd blij van', zegt ze lachend. Sinds november 2011 melken melkrobots op Lisanne's melkveebedrijf in Leusden de koeien. Dat geeft lucht. 'Eerder was mijn man Jan zes uur per dag bezig met voeren en melken en kwam hij nergens aan toe. Het werd hoog tijd dat er wat gebeurde', geeft ze aan. De boerinnen knikken, een flink aantal melkt inmiddels zelf ook automatisch. 'Jan heeft nu meer tijd. Als ik om zeven uur 's avonds weg moet, kan hij binnen zijn. Eerder zou ik dan nog voor een uur oppas moeten regelen.' Ook voor het huishouden heeft Lisanne hulp. 'Anders schiet dat erbij in.'

Telefoontje plegen tussen de kalveren

Goed kunnen organiseren is bij zo'n drukke agenda wel een van de voorwaarden, geeft Lisanne aan. 'Ik vind organiseren leuk en kan het goed, dat helpt.' Even een paar mails versturen doet ze tussen de werkzaamheden door. 'En als ik kalveren aan het voeren ben, kan ik ook een telefoontje plegen. Het voelt niet als druk.' Toch zegt ze dat ze ook op zijn tijd even rust moet nemen. 'Soms ben ik ook gewoon moe van alle drukte, dan neem ik even gas terug.'

DE LEDEN VAN STUDIECLUB 'TUSSEN GOOI EN AMSTEL'

Willy Nagel
Ada Pronk
Gerda van Lindenberg
Marleen ter Beek
Anja Gijsen
Emmy de Graaf
Jolanda den Hartog
Gerda Heijdra
Hetty Snoek
Nieske Veldhuisen
Wilma van Schaick

Petra Nell
Els Post
Gonnie Vink
Carolien Krijnen
Henny Randerat
Tineke van der Paauw

niet aanwezig:

Elly de Pijper
Mieke van Schaick
Ellen Kruiswijk

.....

Op het melkveebedrijf met negentig koeien doet Lisanne de administratie en verzorgt ze het jongvee, maar bovenal is ze de bedenker en uitvoerder van Farm Visit. 'We organiseren excursies en arrangementen.' Ook een sportief organisatiebureau en het bedrijf van haar broer met scharrelkippen en melkkoeien zijn hierbij betrokken. 'Door zo'n samenwerking kunnen we een totaalpakket maken voor bijvoorbeeld bedrijfsuitjes.'

In de drie jaar dat Farm Visit bestaat, is het een groot succes geworden. 'Vooral de boerenstroomcursus loopt goed. Mensen kunnen dan klussen op de boerderij doen. Dat vinden ze erg leuk en ondertussen vertellen we hoe het er op een boerderij écht aan toegaat.' 'Wat vraag je voor een excursie?', vraagt een van de boerinnen. 'Honderdvijftig euro per bezoek en dan zijn we zo'n anderhalf uur bezig.' Lisanne geeft aan dat zakelijkheid met zo'n tweede tak wel belangrijk is. 'Je moet er echt geld voor vragen, doe het niet voor niets.'

Twitter als pr-middel

Om aan de pr te werken heeft Lisanne het twitteren ontdekt. 'Het kost weinig tijd en met drie berichten op een dag laat ik weten wat er op de boerderij gebeurt. Doet hier iemand wat met twitter?', vraagt ze aan de groep. Het is even stil. 'Dat kost te veel tijd', reageert er een. 'In het begin wel, maar als je het eenmaal kent, is het geen moeite meer', antwoordt Lisanne. Ze twittert over dagelijkse dingen als de bouw van de stal, over het landwerk en ook wanneer er kalveren geboren worden. 'Dat vinden mensen razend interessant.'

'Merk je wat van het "Boer zoekt vrouw-

effect"?'', vraagt iemand. 'Ja, je merkt dat mensen ook graag zelf het boeren willen beleven. Communicatiedeskundigen zeggen dat we als sector goud in handen hebben.'

Lisanne heeft voor de boekhouding uitgerekend dat ze per week zo'n 32 uur binnen en buiten het bedrijf werkt. De verdiensten gaan in een eigen potje, antwoordt ze op de vraag hoe ze het boekhoudkundig hebben geregeld. 'Ik houd het in eerste instantie buiten het bedrijf, maar uiteindelijk wordt het toch meegenomen bij de resultaten van het melkveebedrijf. Dan valt het vanzelf in het grote gat.'

De boerinnen lachen. Het verhaal van Lisanne klinkt hen bekend in de oren. Tussen de regels door hebben ze tips gekregen voor de aanpak van een neventak op hun eigen bedrijf en hoe ze het thuis kunnen organiseren. Van boerin tot boerin.

